

Karawanenbote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 18, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr)
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 26. des laufenden Monats angenommen

Nr. 78.

Krainburg, 7. Oktober 1944.

4. Jahrgang

Dr. Goebbels je govoril delavcem mesta Zapadne Nemčije blizu fronte

Le še fanatičnejši in odločnejši za boj!

„Prej se bomo bojevali do zadnjega diha, kakor da bi samo za trenutek odložili orožje iz rok in zaupali sovražniku: kajti takrat bi bile zaman vse mnoge žrtve, ki smo jih doslej doprinesli za našo svobodo“

Berlin, 6. oktobra. Reichsminister dr. Goebbels je te dni obiskal po sovražniku ogroženi Zapad. Tekom tega obiska je imel s pristojnimi Gauleiterji temeljite razgovore o vprašanih totalne vojne službe in o problemih civilne deželne brambe, ki so za zapadne Gaje posebno nujni. Po teh razgovorih je dr. Goebbels obiskal vrhovnega poveljnika neke skupine vojske na Zapadu, Generalfeldmarschall Modla, v njegovem glavnem stanu, kjer so ministru sporočili obširno sliko sedanjega položaja na zapadni fronti. Pozno popoldne je dr. Goebbels govoril potem v delovnem prostoru nekega industrijskega obrata v mestu, ki je blizu fronte, tisočem nemških delavcev in delavk, ki so se bili deloma ravnokar vrnili od del pri okopih na zapadni meji Reicha k svojim strojem in tovarniškim mizam.

Manifestacija je bila prežeta fanatičnega odpornega duha in odločne volje mož in žene mejne krajine, da ščitijo svojo ogroženo domovino in vzdržijo kljub bombnemu teroru ter sovražnim grožnjam, da kujejo hrabro bojujoč se divizijam orožja, ki jih potrebujejo, da preženejo nevarnost in sovražnikov naval končno veljavno zlomijo ob meji Reicha.

Kakor mogoča izpoved zgodovinske naloge porenskega prebivalstva je ravno v teh tednih zadonela ob začetku manifestacije iz strastnih src peta stara pesem nemškega Zapada: »Fest steht und treu die Wacht am Rhein« (Trdno in zvesto stoji straža am Rhein) (Strastno sovražstvo proti barbarskemu sovražniku ni govorilo samo iz podžigajočih besed govornika, ampak tudi množica je s svojimi viharnimi odobravanji vedno znova pokazala, da hoče s povečanim in največjim delom onemogočiti brutalni teror in cinične uničevalne načrte sovražnika proti našemu narodu.

Tako je ta manifestacija v ozemlju ob fronti dokazala nezlomljeno nemško voljo, da nikoli ne bo poslušala sovražnih gesel in da bo hrabro, brez strahu in zvesto branila tla podedovane zemlje.

Nagovor Reichsministra dra Goebbelsa

Vsaka hiša, tako je ob viharnem odobravanju zborovalcev ugotovil dr. Goebbels, bi slčila trdnjavi, če bi se sovražniku, ki je doslej zasedel le majčkene drobce nemškega ozemlja, posrečilo, da bi tu ali tam prodrl na tla očetnjave. Zdaj, ko je nasprotnik prišel do meje Reicha, je došel tudi do zanj zelo dragocenega spoznanja, da je nekaj drugega, zavojevati Pariz in Bukarešto kakor Königsberg ali Köln. Če so se doslej bojevale naše čete na tujih ali sovražnih tleh, ve danes vsak v četi, od maršala do neznanega grenadirja, da pomeni umikanje prepuščen nemškega ozemlja.

Boj s prostim ozadjem in zvezo blizu fronte

Z odobravanjem množic je minister ugotovil, da so naše hrabro bojujoče se divizije, ki dobivajo vedno več ojačenja in vedno boljše orožje iz domovine, znale preprečiti iz Zapada grozečo nevarnost. Mi uživamo sedaj neprecenljivo prednost kratkih prometnih zvez, ki nam omogočajo, da razmeroma hitro zamašimo nastajajoče vrzeli in naglo pripeljemo operativne rezerve na ogrožena mesta.

Kot nadaljnji faktor, ki sledi moči, je označil dr. Goebbels dejstvo, da zdaj nismo več prisiljeni, graditi in vzdrževati v ozadju vojske dragih naprav v etapi. Vtem ko posega tukaj vmes neposredno domača uprava z obstoječo službo, odpadejo s tem tudi vsi nerazveseljevi pojavi, ki so v večjem ali manjšem obsegu spadali k skoraj neizbežnim posledicam vojskovanja v tuj državi.

Anglo-Amerikanci so začeli zdaj avidevati, da danes ne more biti več govora o tem, da bi pogazili nemško obrambno fronto in da se morajo zdaj pripraviti na težavno, dolgo in izredno izgubonosno vojno obrabo. Nemški odpor bo otrdel v naraščajoči meri in divizije narodnih grenadirjev, ki se sestavljajo, bodo prav kmalu prispevale že v najširšem obsegu k izgradnji močne nemške obrambe na Zapadu.

Zmaga je odvisna od pridobitve časa in vzdržanja

Uspeh naših prizadevanj, priti zopet na površje, je torej zgolj problem organizacije ravnotako kakor je naša zmaga samo odvisna od tega, da vzdržimo in pridobimo časa, dokler ne bodo stale v službi nova orožja in številne nove divizije, pripravljene za boj tudi v ofenzivni vrvi.

Ta vidik — tako je nadaljeval dr. Goebbels — vplja zlasti tudi za našo zračno obrambo. Kakor hitro namreč sovražnik zaradi slabe-

ga vremena ne more več vreči v boje skupin svojih lovcev in bombnikov, tudi že ne more več biti govora o premoči Anglo-Amerikancev na kopnem. Zato je vodstvu prav posebno pri srcu močna izgradnja našega lovskega zračnega orožja, tako da se smemo opravičeno nadejati, da bomo kmalu kos za kosom zopet dohiteli sovražno premoč v zraku.

Višek govora pa je ostro razpravljanje z zavezniškimi vrhovnim poveljniki, generalom Eisenhowerom, ki je mislil, da bo z bahavimi oklici lahko omehal nemški narod in nemškega delavca, potem ko zavezniškimi armadam ni uspelo, vdreti v Reich, da bi oplenile deželo in zadrignile prebivalstvo. Z ogorčenjem je zavrnil dr. Goebbels nesramne predrznosti tega renegata, ki je v enem izmed svojih oklicov izjavil, da morajo vsi Nemci takoj in brez kakršnih koli vprašanj izvršiti vsa povelja tako zvane vojaške uprave.

Viharno odobravanje je sledilo ugotovitvi ministra, da ne uboga nemški narod kakšnega pritepenega generala Zedinjenih držav, ampak edinole Adolfa Hitlerja. Če pa ima sovražnik neumno upanje, da bo z zahtevo po kapitulaciji ohromil našo odporno moč in pretresel naš nezlomljivi bojni duh, mu bomo zaklicali osemdesetmilijonkratni

»ne« in »nikoli« iz ogroženih zapadnih ozemelj in iz celokupnega nemškega naroda, ki navdajajo vsakega odkritega Nemca na vzhodu in zapadu in jugu in severu. Nemškemu narodu je dovolj znano, česa se mu je nadejati, če je v zahtevi po kapitulaciji iz Londona povedano, da si pridržijo zavezniški pravico, da razen paragrafov o zaslužjenju, ki bi stopili takoj v veljavo, lahko stavijo vsake vrste »dodatne pogoje političnega ali gospodarskega značaja.«

Zahteva: bojevati se, delati, vztrajati

»Ta sovražnikova uničevalnost nas napravi samo še trdnjeje in odločnejše za boj«, tako je ugotovil dr. Goebbels med viharnim odobravanjem poslušalcev, in njegovo fanatično izpoved je množica tisočkratno podčrtala. »Prej se bomo obrabili roke pri delu do krvi in se bojevali do zadnjega diha, kakor da bi tudi za trenutek dali orožje iz rok in zaupali sovražniku; ker potem bi bile zaman vse te žrtve in trud, ki smo jih doprinesli v leta trajajočem boju za našo svobodo in za bodočnost našega naroda.«

»Kot glasnik naroda«, tako je zaključil dr. Goebbels med navdušenim pritrjevanjem zborovalcev, »pa tudi kot zastopnik te moje rheiške domovine, katere pripadnost danes bolj občutim kakor kdaj koli, sem prišel tu sem, da obljubim pred narodom in izjavim pred svetom, da bomo to ozemlje branili kakor trdnjavo, z vsem kar smo in kar imamo. Vse bomo storili, samo načelom našega svetovnega nazora in s tem nam samim se nečemo nikoli izneveriti. Čeprav so pred nami še težke obtežitve in strme poti, vendar vemo, da bo Führer končno obvladal nevarnost. Zmaga bo naša, samo če izpolnimo zahtevo ure: bojevati se, delati in vzdržati.«

Značilen protest Vatikana

Protiv zasedbenim grozovitostim — Nasilje na dnevnem redu

Stockholm, 6. oktobra. Reuter se ne more izogniti, da ne bi dal prostora protestu »Osvetovate Romano«, uradnemu listu Vatikana, ki je v torek pozval zavezniške v ostrih besedah napisanim uvodnim člankom, da naj že napravijo kraj plenitvam in nasiljem, ki so jih spravile na »dnevni red« gaullistične čete domačinov.

Nasilstva proti civilnemu prebivalstvu, posebno proti ženam in otrokom, tatvine in motenje javnega reda so značilne za obnašanje teh čet, piše vatikanski list. Obtežila so nesposobne, da bi tovrstne dogodke preprečili ali kaznovali. Vasi in neke pokrajine so bile radi tega spremenjene v stanje popolne anarhije.

Za članek v »Osvetovate Romano« je neposredno dalo povod papeževu državno tajništvo. Od de Gaullova odbora na italijan-

ske bojišče poslani marokanske čete se tukaj obnašajo prav tako, kakor je to moralo preskusiti zasedeno Porenje s svojimi predhodniki po zadnji vojni.

Cim največ Fincev naj se pomori!

Stockholm, 6. oktobra. Med tisoči beguncev, ki dnevno pridejo čez švedsko mejo pri Haparandi, je samo malo Fincev iz krajev, ki so jih zasedli boljševiki. To nam pojasni izjava rečnega brodarja Veikko Lahikainen iz severnega finskega mesta Eljanjaervi, ki mu je uspelo priti na švedsko ozemlje. Lahikainen je pripovedoval: »Bil sem priča razgovora med sovjetskimi komisarjem in nekimi sovjetskimi častniki. V teku te ugotovitve je rekel komisar med drugim, da je zapovedano z najvišjega mesta, da naj se uniči čim največ Fincev, tudi če gre za žene in otroke.«

Cilj Moskve je razcepitev katoliškega sveta

Začel se je pokret „Proč od Rima“ — Moskva proti Rimu

Madrid, 6. oktobra. Vojna Moskve proti cerkvi in papežu je prišla v novo stanje razvoja. Za pred kratkim po komunistični stranki v Italiji ustanovljenim brezbožniškim pokretom, ki ima svoje središče v Rimu in se je od tukaj razširil po vsej državi, je prišel takoj ne manj nevaren papežev sovražni pokret. Ta pokret dela pod geslom: »Proč od Rima« in zbira okrog sebe vse s politiko Vatikana nezadovoljne katolike in duhovne z namenom, da jih uporabi kot izveške za Kremelj. On je usmerjen pred vsem proti izjavi papeža, da je nemogoče sporazum med Kremeljem in katoliško cerkvijo, ker so v Vatikanu prepričani, da je Kremelj prejel slej sovražni nasproti cerkvi, četudi je na ljubo svojim demokratskim prijateljem navidezno dovolil v Sovjetski zvezi delovne duhovščine.

Medtem ko zahteva brezbožniški pokret v Italiji, ki je sedaj po Maquijevih uredil številna oporišča tudi v Južni Franciji, zbiranje vseh resnično cerkvi sovražnih moči je na men pokreta »Proč od Rima«, da bi razcepil katoliški svet. Ta ustanovitev je bila olajšana Kremelju z izjavami različnih visokih cerkvenih dostojanstvenikov, ki so se pred vso javnostjo priznali k Stalinu in so

skem radiu govoril poljskemu narodu, da bi mu sporočil, kako »cerkvi prijazne« je Kremelj in da bo tudi Poljakom v cerkvenem pogledu dovolil vse prostosti. V Buenos Airesu nastopa dominikanski pater Bucatillon kot zastopnik pokreta in v svojih pridigah prav tako graja protisovjetsko zadržanje Vatikana. Njegove propovedi so izzvale pri katolikih Južne Amerike veliko razburjenje in dovedle do obsežne polemike v časopisih. Novi sovjetski zastopniki v različnih južnoamerikanskih državah vidijo po navdilu sovjetskega veleposlanika v Mehiku, Umanskega, priložnost, da lahko pritrjujejo Bucatillonu in da izjavljajo, da je Kremelj vedno pripravljen, da »sklene mir s katoliško cerkvijo«, ali da so papež in njegovi svetovalci to pripravljeno napačno tolmáčili. Oni so kremeljsko vlado ob vsaki priložnosti zatajili in so še celo skušali, da bi med njim in njegovimi demokratičnimi prijatelji napravili razpor.

Kot Sovjetom sovražni svetovalci Vatikana so bili po moskovskih zastopnikih označeni nadškof iz Quebeca, Villeneuve, vestminsterski katoliški nadškof, newyorški nadškof, Speelman in pariški nadškof, Suhard. Simptomatično je, da sovjetski zastopniki omenjajo vse katoliške dostojanstvenike, ki jih je sprejel papež v zadnjih tednih ali ki se trenutno javijo v Vatikanu, kakor nadškofa iz Quebeca, Villeneuvea. Ti duhovni so pritegnili nase nezadovoljstvo Kremlja samo radi suma, da so soudeleženi pri po papežu začeti protiboljševiški gonji, čeprav se nekaterim izmed njih ne more ravno očitati prevelika sovražnost proti Stalinu.

Nadaljnje znižanje obrokov na Angleškem

Stockholm, 6. oktobra. Na Angleškem ni delajo velike skrbi radi prehrane prebivalstva v prihodnji zimi. Vlada je danes prvič priznala, da bo žetev zelo slaba. Ta slaba žetev primora vlado, ali da porabi povečano tonajo za uvoz živil ali da se znižajo obroki. Trenutno se vodijo razgovori med merodajnimi vojaškimi in civilnimi službenimi mesti o ureditvi tega vprašanja.

Komunisti pobijajo dr. Mačkove poslance

Zagreb, 6. oktobra. Komunistični oddelki so nedavno odpejali s seboj biv. poslance dr. Mačkove Hrvatske seljačke stranke Pavla Krceta iz Sinja, Franjo Boriča iz Cerkevne in Ante Vrkljana iz Sušaka. Pod njihovimi imeni so nato izdajali razne proglose, s katerimi pozivajo ljudstvo, naj se jim pridruži. Ker so omenjeni bivši poslanci odločno odbijali vsako sodelovanje z odmetniki, so jih komunisti pobili.

Visoke sovražne zgube v septembru

Berlin, 6. oktobra. Meseca septembra so lovci in protiletalsko topništvo zračnega orožja uničili 1307 anglo-ameriških letal, med njimi 591 štirimotornih bombnikov. V tem številu niso zapopadna tovarna jadralna letala, ki jih je bilo daleko nad 1000 sestreljenih nad nizozemskim bojiščem. Čete vojske in Waffen-SS so v istem času sestrelile 140 sovražnih letal in tovornih jadrnalnih letal. Na vzhodni fronti so Sovjeti zgubili 1280 letal.

Na Zapadu so anglo-ameriške armade utrpeli naraščajoče zgube ljudi in materiala. Naše čete so pripeljale 10.650 ujetnikov in uplenile ali uničile 1149 oklopnjakov in 243 oklopnih izvidniških voz, velike količine tovornih jadrnalnih letal in drugega vojnega materiala. Sovražnikove krvave zgube so visoke. Nad zapadnim prostorom je zgubil tudi 451 letal.

Vojna mornarica je septembra meseca potopila sedemnajst ladij s 84.000 brt in hudo poškodovala šest drugih. Nadčlje so bili potopljeni en rušilec, tri fregate, štirije brzi čolni in en iskalec min in poškodovan je bil en rušilec.

Lahke nemške pomorske bojne sile, protiletalsko topništvo trgovskih ladij in mornarice so v razdobju od 1. do 3. septembra sestrelile 206 sovražnih ladij.

Italijanske tolpe v ozadju italijanske vojske so še na dalje morale s krvavimi zgubami plačati svoje napade in sabotažne čine. V drugi polovici septembra meseca je bilo ubitih 1336 banditov in pripeljanih nad 500 ujetnikov, uničenih mnogo bojnih postojank in taborišč ter pripeljan bogat plen orožja in zaolj.

Silni boji na zapadni fronti še trajajo

Krepki nasprotni napadi v gozdu Parroy in na predgorjih Zapadnih Vogečov

Oberkommando der Wehrmacht je dne 5. oktobra objavilo:

Ob belgijsko-nizozemski meji jugozapadno od Arnheima in ob reki Maas na obeh straneh Gennepa še trajajo silni boji z ojačujočimi, se kanadskimi in angleškimi skupinami. Sovražnik je severno od Turnhouta znova pridobil sveta. Njegove poskuse, prodreti proti Tilburgu smo, odstrelivši mu 25 oklopnjakov, preprečili. Po masiranih napadih na obeh straneh Geilenkirchna so Severnoamerikanci razširili svoj vdor pri Ubachu, zgubili pa pri nasprotnem napadu naših grenadirjev več sto ujetnikov in nekaj oklopnjakov. Na bojišču pri Metzju so se vršile le krajeve bitke. Za eno vdorno mesto se še bojujejo. V gozdu Parroy in na predgorjih Zapadnih Vogečov so naši zbori v trdih bojih držali svoje položaje proti številnim napadom skupin VII. ameriške armade in s krepko izvedenimi nasprotnimi napadi vrgli vdorske nasprotnike zopet nazaj. Naša opo-

rišča ob Atlantskem morju so se učinkovito bojevala proti zbiranjem sovražnika in zavrnila izvidniške sunke.

V Srednji Italiji so tudi včeraj obtičali močni napadi V. ameriške armade ob gorških položajih etruških Apeninov, ki so jih naši grenadirji in lovci padalci žilavo branili. Ob jadranski obali se je izjalovilo več nasprotnikovih sunkov.

V velikem loku Donave se vrše hudi boji pri Zajecarju in severno od njega s še dalje prodirajočimi sovjetskimi skupinami. Tudi severovzhodno od Belgrada se vrše srditi boji.

V ogrsko-romunskem obmejnem ozemlju so ogrske čete pri Marošu krajevno napredovale. Južno od Velikega Varadina so naši grenadirji v zanosnih protisunkih odbili so-

vražne sile. Sovražnik je v teh bojih utrpel visoke krvave izgube. Nadaljnje sovjetske napade v prostoru pri Tordi in v szepteljskem rogličju smo v bistvu odbili. Za eno vdorno mesto se vrše še boji. V Gozdnih Karpatih so obležali silni sunki boljševoikov v našem obrambnem ognju. Prodorni poskusi na novo pripeljanih sovjetskih divizij ob prelazih Vzhodnih Beskidov so bili tudi včeraj brez uspeha. Sovražni napadi so se zrušili večinoma že pred našimi položaji v ognju našega topništva. Ob reki Narev severno od Varšave je nekaj naših krajevnih napadov imelo uspeh. Sovjetski vdor v naše položaje severozapadno od Schaulena smo zajezili.

Včeraj podnevi so severnoameriški zastražovalni bombniki napadli obmestje Münchna. Nastale so škode na stanovanjskih hišah, kulturnih vrednotah in javnih poslopih; med drugim je bilo razdejanih odosno težko zadetih več bolnišnic in sedem cerkva. Protiletalsko topništvo zračnega orožja in lovci so včerajšnji dan sestrelili 21 anglo-ameriških letal.

Nasprotniki so kar strmeli

London se zgraža zaradi „nenavadnega nemškega fanatizma“

Stockholm, 6. oktobra. V Zedinjenih državah in Angliji še vedno ni ne konca ne kraja velikega strmenja: S težavami so pač očitno računali, ne pa, da se bo znenada na Zapadu pojavil in vseh odsekih fronte nemški odpor, ki je zavzel tako velike izmere, da pri poročevanju zaveznikov ne polagajo toliko važnosti na vsakokratne napadne operacije zaveznikov, ampak izključno na nemški odpor in celo na nemške nasprotni operacije, kakor je to na primer sedaj slučaj na Nizozemskem.

Tako na primer v zadnjem vojnem poročilu zaveznikov predvsem govore o tem, da se je ameriškim vojnim silam posrečilo, na Srednjem Nizozemskem vzdržati nasproti nemškemu nasprotnemu napadu. To je nekaj novega, česar že dolgo nismo slišali v sovražnih državah.

Ta nagla sprememba pri splošnem poročevanju o vojaških dogodkih na Zapadu je zadnje dni napotila marsikateri časopis na Angleškem in Zedinjenih državah, da se sploh enkrat bavi z vprašanjem nemške odporne volje in da proučava ta problem, ki mora biti sam na sebi popolna uganka za miselnost sovražnih sil.

K temu je sedaj izšel v londonskem nedeljskem časopisu »Observer« s pojasnilni zelo bogat in poučen članek. Pisatelj tega članka se bridko pritožuje zaradi tega, da je britansko-amerikanska koncepcija vojne »napačna«, kajti, tako toži, Nemcem na žalost nismo nikoli ponujali nič drugega, kakor brezpogojno kapitulacijo in gotovo nado v času, ki bodo še veliko hujši, kakor najhujši vojni časi. Kako moremo potem v za-

nas ugodnem smislu vplivati na odporno voljo nemškega naroda?

Te ugotovitve so pač zadeva sovražnih sil. Za nas je pa zanimivo to, kar pravi pisatelj tega članka o odporni volji nemškega naroda. On izjavlja med drugim: Imamo dovolj znakov za to, da so v Nemčiji docela prepričani o tem, da bi bila edina posledica nemškega poraza zgolj ta, da bi morali Nemci pretrpeti še kaj hujšega, kakor trpe v vojnih časih. Naši vojaški uspehi v tem poletju so bili sami ob sebi takšni, da bi v vsaki drugi prejšnji vojni dovedli do končoveljavne zmage. Ampak Nemci so vzdržali brez skušnj in so nadaljevali z bojem. Preko tega izrednega fanatizma človek ne more kar tako preiti na dnevni red. Ne da se ta jiti: v resnici obstaja nekaj takega, kakor skupna narodna volja, preživeti! Ta volja brzkone ne bi bila tako močna, če nemški narod ne bi bil trdno prepričan o tem, da pomeni kapitulacija isto, kakor uničenje. S tem je bila v časopisu kakršen je londonski »Observer«, izrečena nemškemu narodu najvišja pohvala, ki je sploh more biti deležen kak narod: fanatična volja do boja, ki je edinstvena v zgodovini tega sveta!

Balkanske države pod sovjetskim korobačem

V Romuniji ustanovljajo „ljudsko fronto“ - Macedonija sovjetska republika

Belgrad, 6. oktobra. Kako hitro se širi boljševoizacija balkanskih narodov, ki so jih njihove izdajalske vlade izročile Sovjetom, se lahko vidi iz različnih poročil o Romuniji in Bolgariji. Po že preveč znanih primerih preje v drugih državah izvežbanih »ljudskih front«, ki niso bile nič drugega kot prikrite organizacije kominterne, je sedaj komunistična stranka Romunije izdala poziv za ustanovitev »demokratskega bloka«. Cilj tega bloka je iz objave posameznih točk programa dovolj jasn: »Politika odkritega prijateljstva in tesnega sodelovanja z velikimi sosedom Sovjetsko Rusijo« in boj ob strani sovjetske armade. Notranje politično se za-

hteva kaznovanje nasprotnikov Sovjetske zveze (kar se menda posebno naglašajo) Anglije in Zedinjenih držav v državi. Narodna kmečka stranka se je že izreкла za priključitev k »demokratskemu bloku«, to je tista stranka, katere večina se je prej izjavila proti sličnemu po komunistih predlaganemu bloku. Za novi komunistični projekt se je izjavilo tudi predstojništvu društva romunskih pisateljev, kar ni čudno, ker obstoji to takoj po 24. avgustu novo postavljeno predstojništvo iz levoradikalnih pisateljev.

Po zahtevi Sovjetov naj se razpusti romunski armada, ker Moskva z dosedanjim »čiščenjem romunskega častniškega zbora ni

zvečer, pa tudi pozno v noč neprenehoma hodila k njenemu podnajemniku. Susi se zelo razvname proti temu in pripoveduje, kakšna je bila stvar v resnici.

»Kje stanuje dr. Geier?« vpraša Kottenkamp.

Tega Susi ne ve, in Kottenkampu se nenkrat zelo mudi. Naglo odide.

V seznamu telefonskih naročnikov je pet Geierjev.

Odvetnik Geier. Brivec Geier. Zobni zdravnik Geier. Trgovina z žaganjem Geier. Se en odvetnik Geier.

Brivec in trgovec z žaganjem ne prideta v poštev. Ta dva nista akademika.

Kottenkamp sklene, da bo poiskal prvega odvetnika. Ta stanuje v neki visoki hiši v tretjem nadstropju, kamor ni dvigala. Kottenkamp mora prehoditi neskončno veliko stopnic navzgor, zato ga pa tudi takoj sprejmejo Skozji ostri naočnike ga vpraša odvetnik česa želi.

Kottenkamp začne obotavljaje se praviti da gre za neko mlado damo.

Aha. Odvetnik se tu že spozna. Taki boječi začetki se končajo večinoma z alimenti Očetovsko prigrivanja Kottenkampu, naj mu le vse poroča, brez pretiravanja, ne da b' kaj izpustil. Na njega se lahko obrne, on bo že pomagal.

Kottenkamp pogumno stavi vprašanje, če je odvetnik prej zasebno poučeval.

Zasebno poučeval?

Odvetnik je čez mero osupnjen.

Da, Kottenkamp namreč išče odvetnika, ki je kot dijak, da si zasluži denar, zasebno poučeval v matematiki, ampak sedaj že vidi da odvetnik ni pravi, ker je tudi preveliko prestar za to.

Preden more stari gospod preteče vstati za svojo pisalno mizo, je Kottenkamp že zopet na stopnicah. —

Hoče poizvedovati pri zobnem zdravniku.

ZRCALO ČASA

»United Press« javlja iz Kaira, da so sovjetske vojaške oblasti razven anglo-amerikanske častnikov izgnale iz Sofije tudi severnoamerikanske in angleške dopisnike listov.

Kakor javlja ameriška radioodbojna postaja v Neaplju, je bilo radi anglosaksonskih terorističnih napadov na Piso 20 cerkva deloma popolnoma uničenih, deloma težko poškodovanih.

O priliki dneva prostovoljne združitve je imel švedski ministrski predsednik Hansson govor, v katerem je po »TT« naglasil, da opazuje Švedska danes z večjim zaupanjem kakor preje možnost, da bo ohranila mir. Ali kljub temu mora Švedska pomožiti po možnosti svojo obrambno moč, da bi obvarovala mir in svobodo.

zadovoljna. Temelj nove romunske armade naj bi bila »prostovoljna divizija«, ki smatra kot odklovanje in čast, da se lahko bojuje ob strani »s slavo ovenčane sovjetskoruske armade.« Komentar je nepotreben!

Tudi Bolgarija spozna vedno bolj »blagoslov« boljševoizke vrhovne oblasti. Armada je, kakor je znano, podrejena sovjetskemu generalu Tolbuhinu. Sedaj naj se vpkokljeje vsi možki, ki so stari nad 20 let. Moško prebivalstvo nad 16. in 20. letom ne sme več potovati izven meje Bolgarije.

General Tolbuhin je odredil, da naj sovjetske in bolgarske čete zasedejo grško Macedonijo in Tracijo do sklenitve mira. S tem je upanje Grkov, da bi se izpolnile njihove želje o priključitvi tega ozemlja v grško državo najmanj odmaknjene zelo daleč. Polnoma pa je uničeno z izjavo »generala« Apostolovskega, da bo macedonski narod o Macedoniji, ki je samostojna država, sam odločil. Meje bi obsegale pokrajine od Karuze do Ohrida in od Soluna do Restovče. Iz šestih divizij in približno 20.000 prostovoljcev obstoječa macedonska armada je del bojnih sil srbskega šefa tolp Tita. Tukaj se torej že pojavljata načrti sovjetske republike Macedonije, ki bo pokazal Grkom posebno jasno, kako so bili izdani in prodani po svojih »prijateljih«, kakor še marsikateri drugi narodi.

Prebivalstvo v Belgiji se upira

Stockholm, 6. oktobra. »News Chronicle« poroča iz Belgije, da se močne skupine prebivalstva deloma z orožjem upirajo zasedbi po Anglo-Amerikancih. Angleški častniki so bili pri nočnih obhodih v Bruslju ustreljeni, na napravah zasedbenih čet je bila izvršena sabotaža. Angleške in ameriške čete so pri delu prebivalstva v Belgiji naletele na aktiven odpor. Nato so se izvršile množične aretacije. Njih število je, kakor poroča Reuter, v zadnjih dneh naraslo na 25.000, med temi jih je bilo 12.000 samo v Bruslju. Na stotine Belgijcev, zlasti Flamcev, je bilo usmrčenih.

Razširjajo se divje govornice in povečavajo nemir tudi med angleškimi in ameriškimi četami. Po vsej Belgiji, ki jo je za nemške zasedbe oskrbovala Nemčija, je zdaj splošna lakota. Kruh, meso in mast so zginitil iz trgovine, izostale so dobave, ki so jih obljubljali iz Belgijskega Konga, polovica belgijskih delavcev, ki so pod nemškimi zasedbenimi oblastmi našli kruha in dela, je brezposelna. Zaradi tega je globoko razočaranje med prebivalstvom in na raznih krajih vzplamevajoči odpor.

Verlag und Druck: NB-Gauverlag und Druckerel Kirten GmbH. Krasenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptschriftleiter: Friedrich Horstmann. Zurszeit let Anzeigenliste Nr. 1 stältig.

Roli Lennar:

NEZAŽELENI GOST

Humorističen roman

Oborožen s pecljatiimi klinčki iz toplih gred, stoji pred Susinim novim stanovanjem in pozvoni. Ona odpre in je zelo začudena. On vstopi. Ona se je zelo spremenila. Ko je Kottenkamp zadnjič videl Susi, je bila še učenka na šoli za umetno obrt. Zdaj izhaja iz nje nekaj, kar napravi njega otožnega. Nekaj, kar navdaja s čutom domačnosti. Nekaj domačega. Mladomaterinskega. Tukaj se zaveda, kako srečen bi bil on lahko postal z Barbaro. Stanovanje je opremljeno po umetni obrti. Nobene množične proizvodnje pohištva ni tam. Zlasti vzbuja njegovo pozornost kotiček z mizo za čaj. Okrog mozaičnih mizic stoji raski stol, eden iz pisane ličevine, drug z visokim naslanjalom, ponosen in ozek. Kakor da bi bil vsak določen za drugega gosta, ki prihaja v hišo, da vodijo računa o njegovi posebnosti.

Kottenkamp vdihava bolestno srečni zrak mladega zakona. On je zelo otožen in gre naravnost proti svojemu cilju ter pojasni gospe Susi, zakaj se je bil ločil od Barbare. Zlasti zaradi njenega nenavadnega doseda. njega življenja. Premolk.

Zaradi njenega dosedanega življenja? Gospa Susi čisto nič ne ve, kaj naj reče k temu.

Med tem nadaljuje Kottenkamp, da ne more Barbari zameriti, če hodijo po njo do trgovine »gospodje«, kakor je to bil zopet slučaj. Tudi tega ji ne more zameriti, če je pred njim občevala z nekim akademikom, ki mu ga je popolnoma zamolčala. Toda zvedel je, da je svoje dni orišla v slab glas, kar se dekletu slabo poda. Premolk.

Prišla v slab glas? Menda pač misli obrekovanje, ki ga je razširjala gospodinja študenta Geierja, da bi bila Barbara, zlasti v odsotnosti gospodinje,

more braniti. Zobni zdravnik ga je že prišel in dreza s svojim črvastim, končastim kavljem v zobovje.

»Joi!« zavpije Kottenkamp. Zobni zdravnik ga je zbolel v živec. »To boli!«

Rič-rač, že ima vrtno iglo v ustih. Ta se vrti kakor divja in mu odbrusi zobovino. Kottenkamp mora biti lepo miren, sicer se mu vrtna igla zasadi v dlesno. Edin zasvit za Kottenkampa je mlada pomočnica s čudovito glavjo. Ona pomaga in stvarno gleda v njegovo usta. Čez nekaj minut je škoda že popravljena in zob plombiran. »Gotovo«, odloči zobni zdravnik.

Kakor podlasiča, ki se je rešila tisoč strahov, šine Kottenkamp s stola. Zda ga pa boli zob. Ko je prišel, ga ni bolel. Razen tega je slabe volje: »Ljubi doktor, ali ste morda prej zasebno poučevali?« vpraša jezno.

Zobni zdravnik se je usesel k slonokoščeno lakirani pisalni mizi in čečkal nekaj v svojem knjigovodstvu. »Zasebno poučeval?« reče in radovedno pogleda kvišku.

Tudi obe dekletki prenehata s svojim delom in hočeta vedeti, zakaj naj bi bil njun šef zasebno poučeval.

Izkaže se, da ni nikoli poučeval. V matematiki? Tu je še sam potreboval zasebnega pouka.

Kottenkamp je imel zopet smolo.

Toda pri drugem odvetniku je imel nevarljiv občutek, da je naletel na pravega. Ta je znatno mlajši od prvega. Kottenkamp spreмени svojo taktiko. On izjavi odvetniku, da ga pošilja k njemu gospodična Barbara Prack.

»Gospodična Prack?« vpraša odvetnik.

Toda on se nikakor ne zdrzne, kakor je bil Kottenkamp pričkoval. Odvetnik zve sedaj, da Barbara ni mogla pozabiti študenta Geierja. Vse moške snubce neusmiljeno odklanja. »Ona čaka, da boste prišli vi, zelo spoštovani gospod doktor,« — zaključil Kottenkamp svoj govor.

Odvetnik molči.

(Dalje prihodnjik)

